

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2260

4 PAGINI — 20 BANI

Miercuri 8 august 1956

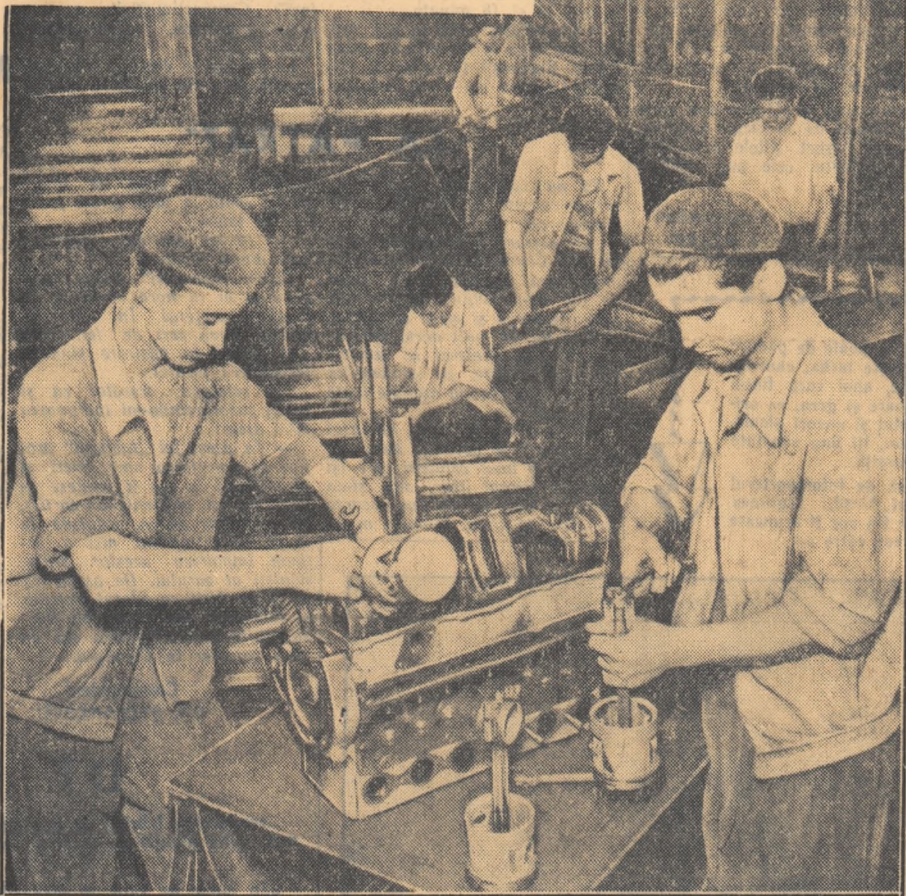
ÎN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST

Mineri frunțași

In cinstea Zilei Minerului și a marilor sărbători de la 23 August, în Valea Jiului minerii înscriși nu succese în producție.

La mina Vulcan s-au extras peste plan între 1 lunie și 6 august 1.776 tone de cărbune. Frunțașii sunt sectoarele: 4, 3 și 2 evidențiindu-se brigăzile conduse de Gh. Danciu, Emeric Cziki, Szabo Balaj și Gh. Drob.

Insemnate cantități de cărbune peste plan au dat și minerii din sectoarele I B, II, III și V de la Lupeni, IV de la Lonea și II de la Urlicani. Brigăzile conduse de Ioan Popa, Gh. Vraja, Martin Adamoș de la Lupeni, Florea Bli-daru, Simion Timolte, de la Urlicani, Traian Molnar, Pop Augustin de la Lonea și multe altele sînt frunțași în întrecerea ce se desfășoară între minerii Văii Jiului.

ÎN IUREȘUL ÎNTRERECERII

Deunăzi, crainicul întreprinderii „Electro-Ceramica” din Turda a anunțat la stația de amplificare o veste de-a dreptul îmbucurătoare pentru colectivul acestei întreprinderi și anume: pe primul semestru al acestui an, întreprinderea a livrat cu 8 la sută mai mulți izolatori de înaltă și joasă tensiune peste plan.

Deosemeni cele 18 brigăzi de tineret din cadrul întreprinderii au hotărât ca în cinstea zilei de 23 August să-și sporească succesele. Întrecerea a pornit între brigăzi și tineri. Și iată rezultatele pînă acum: brigada cu cele mai grăitoare succese e cea condusă de Pașca Vasile. Printre tinerii care s-au remarcat în mod deosebit în această perioadă se află Popa Vasile și Domokos Alexandru de la secția confecționare care dau zilnic între 20-30 izolatori de înaltă tensiune peste plan. De la secția presă, cele mai frumoase rezultate au fost obținute de tinerii Gavriș Maria, Floarea Victoria și Rusu Ileana, care realizează zilnic fiecare cîte 200 buclăți izolatori de joasă tensiune peste plan.

Numărul tinerilor frunțași nu se oprește aici.

Tinerii de la uzina I.M.S. Cimpulung Muscel au hotărât ca, în cinstea zilei de 23 August, să facă în dar pionierilor din oraș un auto-motor de 35 cai putere, pentru trenul pionierilor care va funcționa în parcul „Olga Bancic” din localitate.

In fotografie, tinerii Gheorghe Ionescu, Petre Calangiu și Iosif Butoi lucrând la motor, iar Vasile Crețu și Iosif Fulga la șasiu.

Foto: ION ROZENTHAL

Săptămîna record la treieris

La sfîrșitul săptămînii record la treieris, organizată în regiunea București, procentul realizat a crescut de la 28,4 la sută, cît era la începutul săptămînii, la 67,7 la sută. Numai în 7 zile s-a traserat păsoasele de pe o suprafață cu peste 38 la sută mai mare decît întregul suprafață treierată de la începutul lucrărilor și pînă la 30 iulie, cînd a început săptămîna record. În această perioadă colectivității, întovărășită și țărîni muncitorii cu gospodărie individuală din raioanele Alexandria, Călărași, Titu și Roșiori de Vede, organizîndu-și bine munca și folosind toate forțele, au depășit viteza zilnică planificată pînă la 17,6 la sută.

Asemenea realizări se puteau

obține în toate raioanele regiunii București dacă se acordă treierului mai multă atenție. Organizațiile de partid și sfaturile populare din unele comune nu au luat însă măsuri din timp pentru organizarea muncii în așa fel încît toate batozele să fie alimentate în permanență și să funcționeze fără întrerupere. Pe unele arii din raioanele care n-au realizat viteza zilnică la treieris, cum sînt Giurgiu, Răcari, Urziceni și altele, s-a întîmplat ca unele batoze defectate să stea zile întregi nereparate. Aceasta a făcut ca pe întregă regiune, deși s-au obținut succese, ele să nu fie pe măsura capacității de lucru a forțelor existente.

(Agerpres)

La stringerea pîinii

Nu știu, nu sînt martor poștaşului atunci cînd sosește cu scrisorile. Cred însă că acele clipe sînt prijel de mare bucurie. Uite, te duci la cutia cu scrisori: găsești într-însa un teanc înțreg de plăcuțe. Citindu-le, ai în față așa este, nu e o vorbă pe mare. Din Drăgășeni, scrie Arsene Oprea. Din părțile Jimboliei, Thomas Schmidt. Din apropierea Segarceli, Mihai Berceanu. Dar parcă numai ei scriu? Nu, desigur! De-ar fi să pomenesci despre toți autorii corespondențelor, ar trebui musai să depășești filele cerute de reportaj. Cum însă prima pagină se apropie de sfîrșit, te funciunzi în lectură. Și, nu fără bucurie, ații că în satele noastre campania agricolă de vară nu-și lasă pe oamenii harnici să piardă vremea bună. La gospodăria colectivă din comuna Făcăeni, raionul Fetești, băieții stațiunii de mașini și tractoare din localitate au terminat seceraul grîului, orzului și ovăzului — la un loc vreo 330 de hectare. Utemiștii din Pietroșani, raionul Zimnicea, au organizat înaintea începerii treierisului un scurt program artistic, după care, primul snop a fost introdus în batoză de fiica lui Botinețu, Petra, o pionieră harnică și cuminte. Pe aria comunei Ostroveni, raionul Gura Jiului, munca începe pînă a nu

răsări soarele și sfîrșește țirzu, după asfințit. Sătenii aceștia treieră de zor. Agitatorii însă, cum este utemistul Grigore Taloi, nu uită la amiază să citească oamnelor o nouă tîm de gazeta ori o pagină-două de broșură.

Da, pretinzîndu-se în satele patriei, recoltarea păsoaselor este în plină desfășurare. Această veste o găsești mai în fiecare plic. Și totuși, unele rînduri îți trezesc mîhnirea. Leneșii se arată și acum, cînd mulțimea de oameni harnici dau zor cu secerășul, treierășul, arătura de vară. Năstase Tiron, de exemplu, Vasile Blaga, Ion Oprea și Gheorghe Minz, tinerii colectivității din Drăgășeni, primiseră să tragă chibul ori să meargă la lucru alundeva, tocmai cînd gospodăria colectivă avea neapărată nevoie de ei. Bineînțeles că Dumitru Mușaf, Melu Blaga și alți tovarăși de-ai lor nu i-au lăsat. I-au chemat în ședință și i-au ajutat așa cum se cuvine.

Multe, foarte multe corespondențe încep cu: „uteștiști din... tineretului în frunte... arie tineretului.” — frînturi de propoziții, dincolo de care se află idei mari, dragi nouă. Anume, că utemistii și tinerii își dau cu sirguință contribuția cuvenită la stringerea pîinii poporului.

C. S.

Întîlnire cu conștiința

Am cunoscut-o pe fata aceea, cu mișcări domoale și cu privire visătoare, în secția de gravură a fabricii „Sticla” din Turda. Stătea aplecată peste un ghiaib, bălăcîndu-și mințile într-o apă tulbură. Din cînd în cînd, lua cîte un pahar din teancul de se îngîmădea în fața ei, îl privea pierdută, și apoi îl arunca cu scribită în ghiaib, împroșcînd pe cei din jur cu strop.

— Eh, viață.

Își pironi privirea într-un punct fix, din colțul atelierului și zîmbi fericită unul din închipuirea sa. Odată cu zîmbetul i se destînsară și trăsăturile feței.

Se vedea într-o cameră mare, luminată, înmodobită cu multe flori. Fotolii elegante străluciau din parte și din alta un birou de nuc. Într-un colț o bibliotecă frumos încrustată, în rafturile căreia se găseau cîteva bibelouri drăguțe. Zîmbi multumită și se așeză pe unul din fotolii, lîună din vitrina biroului o minunată pănușă. Deodată sînd telefonul. Cu o mișcare energică ridică receptorul și-i duse la ureche.

— Da, la telefon tovarășa inginer Ghiberta. Cum? S-a greșit compoziția sticlei și calitatea este sub cea comandată?... Lăsa receptorul jos și-i privi mirată, apoi îl ridică din nou se răsti în microfon. Și ce ureți, mă rog, de la mine? Ce să vă fac eu? Puf... Ce să sînt inginer

ce... Nu știți capabili să vă descurcați singuri, a? Vă rog să nu mă deranjați. Eu sînt foarte ocupată și închise telefonul, mulțumită de modul energic și hotărît în care a rezolvat problema. Netezi — grijulie — cîtele rochițe păpuși: „Vai ce drăguț este!” și o pupă pe născu. O puse apoi la loc, în vitrina biroului, lîngă un șir întreg de alte păpuși de diferite mărimi și se așeză mai comod în fotoliu. Intinse o mînd lîună dintr-o vază de sticlă pe care era încrustat un minunat peisaj de țară, o garoață și miroșind-o oțlă plină de plăcere.

— Ce bine-i să fi inginer! Nu mai ai bătăie de cap cu nimeni. Toți în jurul tău îți spun „tovarășe inginer”. Toată lumea te respectă. Și își reamintesc zilele petrecute la școala profesională de ceramică din Turda. Săli de clăvă, pahare de spălat, apoi de gravură, cîldura de la uzină unde sticla se topea aproape la 1400 de grade, și oamenii aceia pălălogi care o puneau să lucreze. Val cît nu-i plăceau ei toate acestea! Și apoi, cîrțile, volumele acelea noi ridicîndu-l din nou se răsti în microfon. Și ce ureți, mă rog, de la mine? Ce să vă fac eu? Puf... Ce să sînt inginer

Intinse leneș în fotoliu, alungîndu-și cu o mișcare din nou energică și hotărîtă gîndurile negre, ce adunaseră pentru un moment un nor peste fruntea-i trandafirie.

— Nu poți ajunge inginer fără să înveți!, repetă murmurînd spusele cutia din negura anilor. „Cum nu?” își spuse sieși. Dar eu? Eu nu sînt inginer? Cum am ajuns? Nu știu. Dar ce importantă are! Sînt inginer și gata! — Și asta te mulțumește? — Da, mă mulțumește. Sînt inginer și toată lumea mi spune așa. Am un birou al meu, și un salariu bun, și gata! — Și gata? Repetă dojenitorul cineva în spatele ei.

Ghiberta se întoarce și privi mirată, puțin speriată la fețița îmbrăcată în salopetă ce stătea în mijlocul camerei și o privea fîntă în ochi.

— Nu mă cunoști? Întrebă fețița din fața ei. Uită-te mai atentă la mine.

— Nu, nu, nu se poate... — blîgîi speriată fețița ingineră.

Fețița din fața ei, întristată, îndurată, era chiar ea. Ea, în anii cînd figura în catalogul școlii profesionale de ceramică, A-vea ochii roșiți de lacrimi ca și

alunici, din cauza notelor proaste pe care le lua.

— Nu, nu se poate... — murmură din nou ingineră.

— Ba da, se poate, eu sînt. Chiar nu mă mai recunoști?

— Nu, nu te cunosc. Pleacă, pleacă imediat — strigă înspăimîntată fețița ingineră. Nu te cunosc!

Ghiberta, eleva Școlii profesionale de ceramică, se așeză în fotoliul din fața Ghibertei — inginer, și continuă s-o privească în ochi.

— Ce vrei, cine ești? O întrebă Ghiberta inginer pe fețița din fața sa, nemaiputînd suporta privirea acesteia.

— Sînt conștiința ta.

— Ce? Cum? Și ochii mari, speriați ai fețiței ingineră priveau îngrozită. Cine te chema? Eu nu te-am chemat. Pleacă, pleacă imediat.

— Nu, nu știu. N-am vrut să știu.

— Simțea cum remușcările o cuprîndă din ce în ce mai tare și-l era peste puțină să mai îndure.

— Ce vrei? Izbučni ingineră.

— Să te întorc înapoi, — îi răspunde fețița. Să te văd de la capăt, să înveți, să muncești pentru a merita titlul de inginer.

— Nu, nu, asta nicidecum! — strigă fețița ingineră. Și te rog să pleci imediat!

— Dacă nu vrei, răspunde fețița, rămîi cu tine.

Tovarășul Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R.

— Scumpe tovarășe Petru Groza, Afîind cu bucurie despre o îmbunătățire simțitoare a sănătății dumneavoastră, în numele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria și în numele meu personal vă urez grabnică refacere și întărire a sănătății dv. pentru a putea în cel mai scurt timp să vă încadrați din nou în rîndurile constructorilor socialismului în Republica Populară Romîni și să continuați cu energia și devotamentul specific dv. munca pentru bunăstarea poporului frate romîn.

GHEORGH DAMIANOV
președintele Prezidiului Adunării Populare a R. P. Bulgaria

Intoarcerea unor membri ai delegației guvernamentale a R.P.R. de la Moscova

Marți la amiază s-au înapoiat în Capitală venind de la Moscova, tovarășii: acad. M. Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu strălîmătatea, C. Privescu, prim locțiitor al ministrului Culturii, acad. Gh. Oprea, directorul Institutului de istoria artei al Academiei R.P.R. și acad. Andrei Ojetea, membri ai delegației guvernamentale a R.P.R. care a participat la solemnitatea preluării valorilor istorice ale artei aplicate, decorative și plastice romînești, care printr-o hotărîre recentă a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. au fost remise guvernului romîn.

La sosire, la aeroportul Băneasa, membrii delegației au fost întâmpinați de tovarășii: Al. Moghioros, S. Bughici, Gh. Hossu, Bucur Șlopop, Marin Stancu, Șt. Cleja, Mihai Alexandru, M. Macavei, dr. L. Bogdan, Al. Buioc, acad. M. Roller, artistul popular C. Baraschi, P. Babuci, director în Ministerul Afacerilor Externe, reprezentanți ai Academiei R.P.R. ai Uniunii Artiștilor plastici, reprezentanți ai presei.

Au fost de față V. F. Nikolaev, consilier și I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

O FAPTĂ DEMNĂ

ORADEA (de la corespondentul nostru).

— Intr-un din serile trecute, tinerii Florian Girvan și Ecaterina Popa se întorceau de la seceris. Într-o margine de lan am văzut pe bătrînuț Ioan Vancea cîzîndu-se să lege ceț oțiva snopu pe care reușise să-și secere în ziua aceea. Era sîngur și pe fața lui brazdată de necazurile anilor se citea o mare oboseală. Dar tinerii au zădărit și ei undeva, într-un sat, utemistii au ieșit să ajute vîduvelor și bătrînilor să stringă recolta.

Ecaterina Popa ruspe tăcerea și-l întrebă pe Florian: — Ce-ai zice dacă am propune celorlalți să-l ajutăm pe bătrîn să-și stringă recolta? — Trebuie, — răspunde Florian — și chiar în seara asta să discutăm.

A doua zi, în zorii, trei brigăzi de tineri se îndreptau spre cîmp.

În două zile au secerat tot grîul lui Petru Haragoș, Ioan Vancea și al altor bătrîni și vîduve din sat. Astfel în întreaga comună Grași s-a terminat secerășul, iar tinerii sînt mîndri de fapta lor. Mai aveau însă și bătrînii un cuvînt de spus. Duminică, la hora din sat, în timp ce tinerii erau prinși în fierbințala jocului, bătrînuț Ioan Vancea a oprit muzica pentru cîteva minute.

El le-a mulțumit din suflet utemistilor care i-au secerat grîul. L-o prins apoi pe Gheorghe Bodeuș de glt și l-a sărutat pe amîndoi obraji. Tîndrul s-a întors tot și a promis în numele utemistilor că-l vor ajuta și la terminarea grabnică a treierisului.

Tineri citați în Raportul prezentat la cel de-al II-lea Congres al U.T.M.

Mîndria noastră

Strungărița Inge Roth

Uzina „Independenta” este cea mai mare întreprindere metalurgică din Sibiu. Spre această uzină și-a îndreptat pașii tînăra Inge Roth, după ce, într-un rîstimp foarte scurt, și-a pierdut ambii părinți și a fost nevoită să întreprună școala.

Vă învîta o meserie — acesta era visul ei cînd s-a înscris la școala de calificare a uzinei.

Greutatea de a învîta limba romînă a fost înlăturată în scurt timp. Deși de naționalitate germană, Inge Roth a găsit alături de tovarășii ei de muncă o frîntură din atmosfera de familie — după care tîneșii și s-a încadrat cîmști, cu toată înțina, în familia pe care o formează colectivul ei de muncă.

Deși modestă, tîcută și foarte retrasă, s-a remarcat prin conștiințiozitate, seriozitate și dirigența ei. Pentru calitățile de care

a dat dovadă, a fost primită în 1954 în U.T.M., al cărei sprijin i-a fost mai tîrziu un real folos. Școala de calificare a terminat-o printre primele. A ieșit strungăriță.

De atunci lucrează în secția a III-a mecanică usoră în brigada condusă de Ghenadie Vinți, una din cele mai bune brigăzi ale uzinei.

Astăzi, în urma unei scurte, dar fructuoase experiențe, tînăra strungăriță e stăpîna pe meseria care o pasionează. Se deosebește de mulți tovarășii de muncă prin punctualitatea și corectitudinea care se oglîndesc atît în activitatea profesională cît și în viața ei personală. Nu se cunoșc cazuri în care Inge Roth să li lipsit sau înțirizat de la serviciu. De asemenea piesele prelucrate sînt întotdeauna îngrijit și corect lucrate, dovadă a calităților ei profesionale.

Datorită aplicării unui complex de metode înaintate, în mod deosebit, ea își depășește regulat norma cu 95-100 la sută și își menține titlul de frunțașă în pro-

ducție de un an. Calitățile de lucrătoare bună și conștientă și le dovedește și prin felul în care califica la locul de muncă doi ucenici de la școala metalurgică.

Nici în activitatea extraprofesională, Inge Roth nu e mai pușjos. Ca membră în comitetul U.T.M. pe uzină și în Comitetul orașenesc U.T.M.-Sibiu, ea depune o neobosită și rodnică activitate.

În decembrie 1956, utemista Inge Roth a fost primită în rîndul candidaților de partid. Acum, grînda de a se pregăti temeinic în vederea examenului pe care-l va constitui adunarea de analiză a activității ei, adunare în care va cere să fie confirmată ca membru de partid, e pe primul plan.

Pentru ajutorul primit din partea organizațiilor de partid și U.T.M., pentru a cîști „Medalia Muncii” care a fost decoretă anul acesta, tînăra strungăriță muncește neobosit, continuînd să-și ducă la bun sfîrșit sarcinile și să-și depășească angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August.

Maistrul sondor Alexandru M. Ion

O viață bogată în fapte, plină de conținut, cu atît mai semnificativă cu cît e a unui tînar de numai 23 de ani.

Alexandru M. Ion este maistrul sondor la șchele Boldești.

Nu-și poate trece din partea viața fără a încerca o dîtoasă și recunoscutoare aducere a minții la comunistul Constantin Păduraru, brigadier la șchele Boldești. Multe a mai învîțat datorită lui.

Sprijinul primit din partea comunistilor și al organizației U.T.M., al cărei membru este din 1947, a fost hotărîtor în scurta, dar grăbită ascensiune pe care a făcut-o. Cel mai tînar maistrul sondor. Maistrul sondor la 18 ani!

Firea lui disciplinată, dîrzenia care-i este caracteristică, temeinica cunoaștere a meseriei au înlocuit îndelungata practică necesară funcției pe care a cîștigat-o prin muncă și deosebit efort.

Și și-a condus echipa înlocuind autoritatea pe care țio-o dă muncii sau pîrul cîrunt, printr-o competență demnă de învidiat și la cei vîrstnici.

Echipa lui Alexandru Ion a fost todeauna în rîndul celor din frunte, iar acei care au învîțat meserie în echipa sa, îi mulțumesc și astăzi.

În 1954, tînarul maistrul a fost trimis în Republica Populară Chineză pentru un schimb de experiență.

În regiunea Kan-Su, la șchele Lan Ciu-mio și Ciu Ta-han, împărțîndu-și metodele unei echipe de sondori. Alexandru Ion a dat dovadă de multă pricepere, spiritul său de bun organizator a ajutat ducearea la bun sfîrșit a sarcinilor încredințate.

Intors în țară după un an și cîteva luni, și-a reiat muncă tot la șchele Boldești, de unde a plecat.

La sonda nr. 2 Ploesti, lucrările sînt pe sfîrșite.

Emoțiile care te cuprind într-o astfel de situație sînt înăbușite la tînarul maistrul de dorința de a lucra mai mult, mai bine, pentru ca prima sondă din grupul de încercare să dea rezultate bune.

Lucrările de terminare a forajului, pentru a da sonda în primă producție, coincid cu terminarea anului de stațiu de candidatură în partid și cu pregătirile care se fac în vederea întîmpinării marelui zile de 23 August.

Și cu ce se poate prezenta Alexandru M. Ion la bilanțul activității decît cu o nouă realizare, lucrarea terminată înainte de termen?

Aceasta este actuala lui preocupare.

ED. MARCOVICI

Se precizează contururile

Șantierul a început să se precizeze. Cele două blocuri ce vor adăposti familiile celor care vor deservi conducta sînt aproape terminate; castelul de apă își a firmă înălțimea zveltă, deocamdată încă înscăpăt de cofraje; în praful drumurilor rămîn întipărite urmele camioanelor grele, de marea tonaj, care transportă zilnic mari cantități de cîrămiți, scindurii, ciment, conducte. Șantierul a început să se precizeze...

În imediata apropiere a străzii Eternității se ridică o uliță spre dealul Sorogariilor. E o uliță îngustă, pavată cu pietre de riu, marginită de-a dreapta și de-a stînga de căsuțe scunde, fără curți, locuite de oameni înliștii cărora taltasul duminical le-a intrat în obișnuință. Șantierul le-a stricat tabletoarele. Pe toată lungimea, ulița a fost desfîndată și de-a lungul șanțului adînc de cîțiva metri au început să se înșirile moviltele de pămînt. Soarele și pașii oamenilor le-au bălăcîrit și azi ele sînt un teren ideal de joacă pentru copiii cartierului. Pe moment, bucuria părinților lor este mai mică și lucrul este de înțeles dacă ne gîndim că aceste movilte de pămînt împiedică circulația, mai ales în timpul nopții. Și totuși, oamenii se bucură de necazurile lor de azi pentru că trăiesc cu speranță în realitatea zilei de mîine.

În fundul unui șanț l-am în-

țîlnit pe Luca Mihal, responsabilul brigăzii, care efectuează lucrările de săpare a șanțului în care vor fi culcate conductele de fontă. Are sub comandă sa cîteva zeci de brigadieri care în căldura soarelui de vară sapă cu îndrîjire pămîntul tare. Munca e grea, de ce s-o ascundem. Unii brigadieri ridică problema normelor fixate aici poate cam arbitrar, a calității mîncării ce se servește la cantină și altele. Luca Mihal răspunde cu calm. Nu face demagogie, nu promite marea și mare. Lupătează să îndepărteze neajunsurile, așa cum se pricepe, și le cere să rămînă pe șantier pentru a termina conducta de apă. Brigadierii îl crot pentru că Mihal doarme și el tot în baracă, mîncînd la aceeași cantină, primește același salariu.

De altfel, împrejurările conving unora mai puternic pe cei mai sovietici. Într-o zi, pe șantier n-a fost apă. De aceea, seara, bri-

gadierii n-au avut hrană caldă, cei veniți de la punctele de lucru n-au avut cu ce să se spele. Brigadierii au simțit atunci importanța prezenței lor pe șantierul unei conducte de apă. N-a fost nevoie decît de un cuvînt înțelept al unui activist pentru ca brigadierii să le fie clar faptul că plecarea lor de pe șantier ar însemna în fond dezertare. Și poate tocmai din pricina asta, tînăr-o duminică dimineața — zburător de odihnă — peste 25 de brigadieri au părăsit dormitoarele plecînd la gară să descare două vagoane cu materiale, pentru ca șantierul să nu plătească locajie.

Șantierul a început să se precizeze și odată cu asta se hotărîște și altitudinea brigadierilor față de munca lor, față de rosturile lor.

ION DELEANU

Cerc de artă plastică

În cadrul clubului minei Lupeni s-a deschis anul acesta un cerc de artă plastică care este frecventat de muncitorii și funcționarii minei Lupeni și de copiii acestora. Iată, în sala cercului de artă plastică a clubului, instructorul cercului Teodor Iosif, ocupîndu-se de îndepărtoarea talentelor.

Tineri danezi și italieni ne vizitează țara

Zilele acestea a sosit în Capitală la invitația C.C. al U.T.M. care vor lua cunoștință de viața un grup de tineri danezi care vor și activitatea tineretului nostru vizita țara noastră timp de 15 zile de la sate.

PETRE ISPAS

Să-l recitim împreună pe Coșbuc

LA 90 DE ANI DE LA NAȘTEREA SA

Cind îl aniversăm pe Coșbuc, obșnuitul medallion înfățișat în asemenea ocazii în rubrica „Calendar” din ziare și reviste este cel puțin inoportun, dacă nu chiar inutil.

Ca și alți cîțiva mari scriitori clasici ai poporului nostru George Coșbuc — atît de organic legat, prin viața și creația sa de masele celor ce muncesc, de sufletul, firea și aspirațiile poporului român — nu mai are nevoie de prezentare. El ocupă un loc traic în lîna flecărului din noi, alături de genul poporului nostru — Eminescu, de Caragiale, Creangă.

Încă din școala elementară copiii învățau versurile melodioase ale lui Coșbuc, pătrunse de spiritul poeziei noastre populare, exprimînd simțămînte și gînduri familiare oamenilor de pe meleagurile noastre. Iar strofe întregi din „Nunta în colibu” sau „Faptul zilei”, din „Noi vrem pămînt” sau „O scrisoare de la Muselim-Selo” (ca să dăm doar cîteva exemple), rămase întipărite în memorie de pe vremea celor dintîi ani de școală, ne însoțesc mereu pe drumul vieții.

„Vor trece anii, peste un deceniu vom sărbători centenarul nașterii lui Coșbuc și, cu fiecare nouă generație, amintirea marului poet va trăi și mai vie printre urmașii celor care au luptat pentru libertate și o viață mai bună și căroro poezia le închinată cu înflăcărată dragoste cîntecul și baladele sale.

Să recitim împreună, acum, la aniversarea a 90 de ani de la nașterea poetului, cîteva din poeziile sale reprezentative.

„Cînd îl aniversăm pe Coșbuc, obșnuitul medallion înfățișat în asemenea ocazii în rubrica „Calendar” din ziare și reviste este cel puțin inoportun, dacă nu chiar inutil.

Ca și alți cîțiva mari scriitori clasici ai poporului nostru George Coșbuc — atît de organic legat, prin viața și creația sa de masele celor ce muncesc, de sufletul, firea și aspirațiile poporului român — nu mai are nevoie de prezentare. El ocupă un loc traic în lîna flecărului din noi, alături de genul poporului nostru — Eminescu, de Caragiale, Creangă.

Încă din școala elementară copiii învățau versurile melodioase ale lui Coșbuc, pătrunse de spiritul poeziei noastre populare, exprimînd simțămînte și gînduri familiare oamenilor de pe meleagurile noastre. Iar strofe întregi din „Nunta în colibu” sau „Faptul zilei”, din „Noi vrem pămînt” sau „O scrisoare de la Muselim-Selo” (ca să dăm doar cîteva exemple), rămase întipărite în memorie de pe vremea celor dintîi ani de școală, ne însoțesc mereu pe drumul vieții.

„Vor trece anii, peste un deceniu vom sărbători centenarul nașterii lui Coșbuc și, cu fiecare nouă generație, amintirea marului poet va trăi și mai vie printre urmașii celor care au luptat pentru libertate și o viață mai bună și căroro poezia le închinată cu înflăcărată dragoste cîntecul și baladele sale.

Să recitim împreună, acum, la aniversarea a 90 de ani de la nașterea poetului, cîteva din poeziile sale reprezentative.

Plăcută este viața în TĂBARĂ

Orele 7 dimineața. Deșteptarea. După cinci minute toate elevetele echipate pentru gimnastică așteaptă începerea programului de învățare.

— Sting! Drept! Unu! Doi! Pas alergător! — comandă profesoara de gimnastică. Cele 15 minute de învățare trec repede.

După servirea dejunului, urmează programul obișnuit dinaintea de masă: plaja și baia. Aceasta este programul cel mai plăcut, mai ales în zilele frumoase cînd razele fierbinți ale soarelui încălzesc puternic bazinul și nisipul din jur.

Între elevetele Maria Prodan, din raionul Oaș, Maria Nagy, din Carei și Eva Suveg, din Satu Mare a început o vie discuție. Făcînd parte din aceeași grupă, par-ar fi surori și s-ar cunoaște de cînd lumea, așa bine se înțeleg. Ca niște lebede se iau la întrecere înotînd în bazinul sărat în care la început le era frică să intre.

Pe plajă alte fete fac sport și glumesc împreună. La orele 10, elevetele de serviciu le aduc gustarea.

— Timpul trece pe nesimțite. S-a făcut și ora mesei de prînz, după care urmează 2 ore de odihnă.

Plăcută este și activitatea în cercul. Iată bunoara elevetele din cercul de științe naturii și geografiei studiază flora și fauna locală. Îngrîșese de grădina de flori din tîbară, de lotul școlar experimental și cercetează cu multă atenție înfiorășirea pomii-căld din localitate. În excursiile pe care le fac nu uită să adune diferite plante, insecte, roci, care le vor folosi pentru confecționarea ierbarului, a insectarelor și pentru muzeul școlii.

Iată pădurea.

Un grup de fete au descoperit un zmeur. — Sere comoara lor năvăleşe și altele.

Membreele cercului literar s-au deplasat în comuna vecină, Budești, să culegă din folclorul local poezii despre haiducul Pintea Vituzul:

— Fruză verde păducel, Pintea-i mare voinicel și toți groții fug de el.

Cercul sportiv se antrenează la volei, sah, atletism, pentru diferite competiții sportive.

Se lasă seara... Mai toate fetele au adormit. Doar Adiu Otilia și Chislu Elisabeta nu și-au terminat încă scrisorile în care povestesc părinților și prietenilor impresiile din tîbară.

Frumoasă și plăcută este viața din tîbară de la Ocna Șugatag, raionul Sighet. Zilele de odihnă vor constitui cele mai plăcute amintiri.

Correspondent I. PETRE

NU se pot aare REZOLVA? D-ale C. F. R.-ului

„Socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din țirg”. Chibzuită vorbă! Zicala aceasta o cunoșteam și eu de multă vreme. De curînd însă am avut prilejul să mă joșesc din nou de... adevărul ei. Prilejul acesta mi l-a oferit C.F.R.-ul și, totodată, m-a făcut să schimb întrucliva și zicala. Asta pentru că socoteala ce mi-am făcut-o eu acasă nu s-a mai nimerit cu cea de la... C.F.R.

Aveam treburi pe la Zănești. Ce mi-am zis? Pîc într-o simbită după masă, stau duminică acolo și luni dimineața... sînt înapoi, la treabă, iar pentru că voi am să mă opresc puțin la Orașul Stalin, am căutat să plec cu un tren mai devreme. Așa că: — Alo! 7.20.30? Fii dragă! ce trenuri sînt după masă spre Orașul Stalin?

— Păi aveți acceleratul 331, la ora 15 și 40 minute, apoi pe 401 la ora 16 și 18 minute... — M-am hotărît: plec cu 331. Am dat deci fuga la Agenția de voiaj C.F.R. București! Îi ca să-mi lui bilete. La casa nr. 4 am verificat cele spuse de biroul de informații din gară.

— Vă rog, 331 circula pînă la Orașul Stalin?

Casiera a răsofrit „Mersul trenurilor”. S-a uitat la tuta respectivă și și-m-a confirmat.

— Un bilet, vă rog, pentru Zănești.

— Pentru clasa I-a sau a II-a?

— Pentru a I-a.

Eiși de aici încolo s-au încurcat ițele — mai precis, de cînd am ajuns pe peron. Căutam un vagon de clasa I-a. Am trecut de un vagon, de două, trei... Toată clasa a II-a. Am întrebât și pe conductorul trenului. „Mai în față” mi se răspundea. De la un capăt la altul al trenului însă — doar vagoane de clasa II. Ba nu! Primul vagon de lingă locomotivă — „vagon de serviciu” — avea și cîteva compartimente de clasa I-a. Unde să le mai urci însă? Compartimentele acestea erau aglomerate, vorba aceea, „pînă-n vîrt”.

— La Predeal — din nou socoteala greșită. Sosisem de cîteva minute și așteptam să pornim spre Orașul Stalin. De odăi, un conductor:

— Coboriți, vă rog!

— Bine, dar... — Pînă aici circula. — Și la Orașul Stalin? — Cu 401... — Am coborît și am așteptat pe 401. Bineînțeles că, așa stînd locomotivă, treburile mele din orașul de sub Timpa au rămas bătă. Deh, se mai înfîmță!... — Mă frămîntă însă unele întrebări:

— De ce se sînd bilete de clasa I-a, dată garnitura trenului și de clasa a I-a?

— De ce se spune (și scrie și în „Mersul trenurilor”, pag. 124) că acceleratul 331 circula pe distanța București Nord—Orașul Stalin și el se oprește la Predeal?

Correspondent M. CRASNEA

In atenția Ministerului Culturii

„LA PĂTRAT”

Să nu confundăm sensul acestor cuvinte cu termenul matematic alt de cunoscut.

„La pătrat” e denumirea unui loc din Cîmpigiu în formă dreptunghiulară împrejmuit cu gard de fier de-a lungul cărui sînt laștruite bănci și mese de plîtrat.

Pînă nu de mult acest umbrat era reșugiu preferat al amatorilor de linție, al studenților dornci să-și revadă notițele luate la cursuri.

De la o vreme însă, linștitul „la pătrat” a devenit locul de întâlnire a unor cetățeni care își „patrec” timpul liber, sau și-au făcut o meserie din practicarea jocurilor de noroc. Deundă m-am alăturat unui grup de tineri strîngîți roată în jurul a doi jucători de table.

— 10 lei partida, gopiește unul dintre jucători.

Cîteva „asistenți” de pe lîngă intră și ei în horă, mizînd pe jucătorul preferat. În total se adună cîteva zeci de lei, care sînt depuși în păstrare pînă la terminarea jocului.

Un cetățean, trecător ca și mine, surprinzîndu-mi îndignarea m-a spus:

— În acest fel „tablagii” profită de naivitatea unor tineri și atrăgîndu-i la joc îi jefuiesc de bani. Pe noi, cetățenii din cartier, ne surprinde de ce, organele în drept nu întreprind nici o acțiune împotriva acestor profesioniști ai zarului. De asemenea ar fi de dorit ca Statul Popular al raionului „Gh. Gheorghiu-Dej” să înființeze o bibliotecă sau un club sezonier în Cîmpigiu.

Correspondent GH. ȘTEFANESCU

Correspondent B. ARISTICA

DE CE?

...conducerea fabricii de bricheta furajere Deva nu se ocupă cu mai multă atenție de cazarea tinerilor muncitori?

(Correspondent V. DUMITRU)

...în lunile de vară, în magazinele din București nu se găsește lapte praf?

(Correspondent ION GHEORGHE)

...în ziua de 3 august a.c. taxatorul autobuzului L.R.T.A. nr. 50.122 cursă pe distanța Govora Băl—Govora Gară nu a eliberat bilete de călătorie deși a încasat taxele cunvenite?

(Correspondent MIHAI POPESCU)

...cîmîmul cultural din comuna Bătrîni, raionul Teleșeni, are acoperișul deteriorat și pe timp de ploaie în sala de festivități și bibliotecă nu se poate desfășura nici un fel de activitate?

(Correspondent AURELIA CIORTAN)

...magazinele din R. Vlcea nu sînt aprovizionate cu cărți de damă și șosete bărbătești?

(Correspondent C. IONESCU)

...gestionarul Gheorghe Bobaru de la cooperativa din comuna Verguleasa, raionul Drăgășani, se prezintă desori în stare de ebrietate la serviciu.

(Correspondent MARIN AVRAMESCU)

Lupta vieții

Gazel

Copiii nu-nțeleg ce vor: A plînge-l cumința lor.

Dar lucrul cel mai laș din lume E un bărbat tînguitor.

Nimic nu-l mai de rîs ca plînsul În ochii unui luptător.

O luptă-i viața; decl te luptă Cu dragoste de ea, cu dor.

Pe seama cui? Ești un nemernic Cînd n-ai un țel hotărîtor.

Tu ai pe-al tăi! De n-ai pe nimeni, Te lupți pe seama tuturor.

E tragedie-nălțătoare Cînd biruți oștenii mor.

Dar sînt erol de epopee Cînd brațul II-e biruitor.

Comediant e cel ce plînge Și-l un neom că-i dezertor.

Oricare-ar fi sfîrșitul luptei, Să stai luptînd, căci ești dator.

Trăiesc acel ce vreau să lupte, Iar cel fricoș se plîng și mor.

De-l vezi murînd, să-l lași să moară, Căci moartea e menirea lor.

Numai una!

Pe umeri pletele-i curg riu — Mîldie ca un spic de griu, Cu șorțul negru prins în brîu.

O pierd din ochi de dragă! Și cînd o vîd, îngălbînesc; Și cînd n-o vîd, mă-mbolnăvesc, Iar cînd merg alții de-o pețesc, Vin popi de mă dezleagă.

La vorbă-n drum, trei ceasuri trec — Ea pleacă, eu mă fac că plec, Dar stau acolo și-o petrec Cu ochii cli e zarea.

Așa cum e săracă ea, Aș vrea s-o știu nevasta mea, Dar oameni răi din lumea rea Imi tot închid cărarea.

Și cîte vorbe-mi aud eu! Toți frații mă vorbesc de rău, Și tata-i supărat mereu, Iar mama la loane, Mătîniîi bate, fine post; Mă blestemă: „De n-ai fi fost; Ești un notor! Ți-e capul prost Și-ți faci de cap, loane!”

Imi fac de cap? Dar las' să-mi fac! Cu tralul eu am să mă-mpac Și eu am să trăiesc sărac Muncînd bătut de rele! La frații eu nu cer ajutor, Că n-am ajuns de mila lor — Și fac ce vreau! Și n-am să mor De grija sorții mele!

Mă-ngroapă frații mei de viu! Legat de dînsa, eu să știu Că am urîtel drag să-i fiu? Să pot, ce nu se poate? Dar cu pămîntul ce să faci? Și ce folos de bol și vacl? Nevasta dacă nu ți-o plac, Le dai în trăsnet toate!

Orl este om, de sîla cul Să-mi placă tot ce-l place lui? Așa om nîc Vlădica nu-l Și nu-l nîc împăratul! Să-mi cînte lumea cîte vrea, Mî-e dragă una și-i la mea: Decît să mă desbar de ea, Mai bine-aprînd tot satul!

În aceste zile, pe cîmîni și în lunc, la poale de pădure și în poletele munților, acolo unde crește larba, oamenii lucrează de zor: cosesc, fac căpîle, apol cără finul. Într-un fel munca aceasta este obositoare și grea, ca orice alta. Te frige soarele, te bate vîntul și unori ploaia. Te încîntă însă peisajele înconjurătoare, îți dau sănătate parcă, te fac să uși de obosală, de arșiță.

Priviți imaginea alăturată, surprinsă de fotoreporterul nostru în comuna Șinteu din raionul Aleșd, regiunea Oradea. Încă puțin și ultimele pale de tin vor fi aruncate sus. Pe urmă, carul se va îndrepta greoi, către sat.

Foto: AGERPRES

La bani li-e gîndul tot

Corabia spre stînci grăbît plutește, O vezi? și nîc un braț n-o cîrmulește.

Pirați în ea își numără grăbît Averi, și-mpart ce-au jefuit.

Nîc vîntul nu-l aud, nu vîd furtuna: La bani li-e gîndul tot, și-mpart într-una,

Iar marea-l duce-n cet, dar drept spre stînci. Romîni! la ce-aș cînta cuvînte-adînci, Cînd n-auziți furtuna-n orbu-l mers?

TOTUL pentru sănătatea COPILOR

Sleschin Iulia, profesoară de educație fizică medicală, conduce exerciții pentru îndreptarea poziției defectuoase a umerilor, la dispensarul de cultură fizică medicală de la Spitalul de copii „Grigore Alexandrescu” din Capitală.

Foto: AGERPRES

INȘTIINȚARE

Se aduce la cunoștința celor interesați că la Școala profesională de mecanici agricoli tractoriști Urziceni, str. I. V. Stalin nr. 61, au început înscrierile pentru examenul de admitere în anul I pentru anul școlar 1956/1957, pentru specialitățile:

— Ucenici mecanici agricoli tractoriști cu durata de școlarizare de 3 ani.

Condițiile de admitere sînt:

— Să aibă vîrsta de 14—18 ani.

— Să fie absolvent a 7 clase elementare.

— Să fie perfect sănătos.

— Să treacă examenul de admitere ce se va ține la data de 25 August 1956, ora 8 dimineața.

Examenul se va da la următoarele obiecte:

— Limba Romînă (gramatica din programa claselor V—VII, lectura din programa clasei a VII-a, scris și oral).

— Matematica (aritmetică, algebra și geometria, scris și oral).

Școala oferă toată întreținerea gratuită: masă și cîmîn, îmbrăcăminte, încălzîminte, cărți, rechizite școlare etc.

Inscrierile se fac pînă la data de 24 august a.c. la sediul școlii

La capăt de drum — bucurii

bu bucurie și flori de neli-niște a fost așteptată pe perioada examenelor. Dar ca s-a și terminat. Bilanșul muncii ne îndreptățește să privim cu încredere viitorul.

Într-ai în examen — 263 elevi, au obținut medii numai de 5 un număr de 59 elevi, iar note de 5 și 4 — 62 elevi.

Sîntem mulțumiți de rezultatele muncii și poate că mulți dintre noi n-am fi îndrăznit să credem că bilanșul va fi atît de satisfăcător.

Am început anul școlar în condiții destul de grele. Rezultatul din fuzionarea Școlii de 7 ani nr. 11 de fete și a Școlii de 7 ani nr. 12 băieți, școala noastră mixtă nu a fost privită cu bunăvoință necesară de unele cadre didactice și, mai ales de unii părinți. Datorită faptului că unele cadre didactice aveau o îndelungată experiență de muncă la școala de fete au sprînjinit tendința, nemtemelată, a părinților în alcătuirea claselor, tendință înălțată și de împrejmurările că școala mixtă avea o conducere nouă, care nu cunoștea realitatea din nîc una din cele două școli fuzionate. Se ajunsesse astfel la alcătuirea unor clase cu elemente cele mai bune, mai atent îndrumate — pe de o parte și a unor clase care ridicau serioase probleme educative și profesionale — pe de altă parte.

N-a trebuit să trecă prea multă vreme pentru ca această deficiență să se facă simțită în rezultatele la învățatură și disciplină.

Am trecut la luarea unor măsuri pentru îmbunătățirea compoziției claselor.

Nu am putut împiedica totuși o mică parte din părinți să-și mute copiii de la școala noastră mixtă, unii au mers chiar pînă acolo încît au făcut schimb de locuință — cazul părinților elevului Ionescu Liviu din clasa a VI-a — pentru a se stabili cu domiciliul într-o circumscripție în care nu există școala mixtă.

Trebuia cu orice preț să realizăm o bună disciplină în școală și în clase, să formăm un colectiv cît mai unit. Aceasta era necesar nu numai bune desfășurării a procesului de învățare, dar ea ar fi înfrînt scepticismul manifestat de părinți, care se îndolau că este posibilă o disciplină bună și în condițiile școlii mixte.

Ce era de făcut?

Pentru a evita izolarea fetelor de băieți și a forma din toți elevii un colectiv unit, cu ajutorul organizației de pionieri, sub supravegherea cadrelor didactice,

s-au organizat în recreații jocuri comune. La orele educative, în adunările de grupă, de detașamente și de unitate s-a vorbit elevilor despre prietenia adevărată ce trebuie să existe între băieți și fete. S-au scris pe această temă articole la gazeta de școală. Pionierii fruntași Gheorghiu Anca și Rusu Șerban din clasa a VIII-a, ambl în conducerea unității, au venit mereu cu propuneri de acțiuni comune ale elevilor și elevelor.

Diriginta clasei a VI-a B, în colaborare cu instructora superioră de pionieri, a organizat o

Dabija a stropit cu apă pe colegii lui. L-am chemat la mine, l-am întrebat de ce a făcut asta și mi-am plecat. Am făcut doar cîteva pași și Dabija m-a ajuns din urmă: — Tovarășe director, vă rog să mă pedepșiți.

— Ce să-ți fac, Dabija? — Nu știu, dar vă rog să mă pedepșiți. Am ținut foarte mult să nu mă greșesc și tot am greșit. Vă rog să mă pedepșiți.

Am fost foarte impresionat de astfel de atitudine. Ea arăta cît de mult se transformase acest elev.

Cazurile de elevi care au de-

și au îndrumat cu răbdare și înțelegerii copiii ce le-au fost incredințați.

Odată cu terminarea pătrării I și pe măsură ce înaintau în pătratul II, disciplina era o problemă rezolvată.

În ce privește conținutul, realizarea calitativă a procesului de învățămînt, odată cu închiderea pătrării II am observat un fenomen îngrîștor: în marea majoritate a claselor — la clasele V—VII avem zece clase — se făcea evidență scîndarea elevilor în două părți: creștea numărul celor care obțineau medii 5

la formarea unei atitudini disciplinate în școală și în afara acesteia.

N-am neglijat nici stimularea ca factor important în ajutorarea elevilor rămași în urmă cu învățatura. Am cerut tovarășilor profesori ca atunci cînd se observă o ușoară îmbunătățire în situația școlară a elevilor să se evidențieze acest lucru. Desori în carel pe școala, elevii care și-au îndreptat situația au fost cîtați.

Numărul elevilor și elevelor rămași în urmă a început să scadă tot mai mult.

Ceea ce ne-a bucurat mult a fost că acum, către sfîrșitul anului, cîțiva din părinții care au avut o atitudine negativă față de măsurile noastre de început s-au dovedit foarte activi, foarte atașați școlii.

Așa de exemplu, la separarea de sfîrșit de an, tatăl elevului Hărăduț (băiatul în clasa a VII-a și fetița în clasa a IV-a) și-a cerut scuze pentru atitudinea sa de la început și ne-a rugat să nu uităm că de-a băiatul a terminat școala, fetița care anul acesta a obținut diploma de merit este de-abia în clasa a V-a și părințele va avea vreme să repare greșala săvîrșită din... dragoste de părințe.

Odată cu apropierea sfîrșitului de an, conducerea școlii, diriginții claselor, organizația de pionieri au căutat să intensifice munca de orientare profesională a elevilor claselor a VII-a.

La orele educative au fost tot mai mult popularizate școlile cu caracter practic, care asigură o bună pregătire pentru diferitele domenii ale economiei noastre naționale. S-a organizat vizitarea școlilor profesionale, a unor întreprinderi și ateliere precum și a Comitatului Poligrafic „Casa Școlii”.

De asemenea, părinții li s-au dat sfaturi despre îndrumarea profesională a absolvenților clasei a VIII-a.

Școala noastră este școala de 7 ani M-am optat însă numai asupra clasei V—VII, pentru că aici am avut cele mai mari rezultate și asupra înălțării lor (trebuia să se concentreze mai mult toate forțele).

Privind în urmă nu putem să nu fim mulțumiți. Am avut unele greutăți și mai avem multe întîlniri. Realizările noastre ne îndreptățesc însă să credem că ne aflăm pe o cale bună.

N. ȘERBAN
directorul Școlii mixte de 7 ani nr. 11 București

Răspunsurile mareșalului G. K. Jukov la întrebările unui ziarist american

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite răspunsurile mareșalului G. K. Jukov la întrebările adresate de redactorul pentru probleme militare al ziarului „New York Times”:

Domnul Hanson W. Baldwin, redactorul pentru probleme militare al ziarului „New York Times” orașul New York, 36 statul New York, S.U.A.

Stimate dl. Baldwin!

In scrisoarea dv. din 7 iulie a.c. pe care mi-ați adresat-o v-am exprimat dorința să răspund la întrebările puse de dv. în această scrisoare.

Răspunsurile mele pe care vi le trimis acum, sint următoarele:

1. — **INTREBARE:** Considerați oare că Statele Unite au supra-apreciat puterea forțelor aeriene sovietice?

RĂSPUNS: Nu dispun de date precise asupra felului cum sint apreciate în Statele Unite ale Americii forțele aeriene sovietice. Într-un timp nu s-au făcut nici un fel de declarații oficiale în această privință.

Unele cercuri din S.U.A. interesate în mod deosebit în comenzi militare, sint poate inclinate să exagereze efectul forțelor militare aeriene sovietice pentru a favoriza sporierea alocărilor în scopuri militare și a crea o atmosferă de neîncredere față de U.R.S.S., neliniind seama de interesele poporului american asupra cărui apăsătoare povară principală a mpozitelor.

2. — **INTREBARE:** Uniunea Sovietică, fiind în mod tradițional o mare putere continentală, acordă în prezent o însemnată deosebit forțelor aeriene. Inseamnă oare aceasta, după părerea dv., că forțele aeriene-nucleare sint în prezent genul dominant de forțe armate într-un război?

RĂSPUNS: Nu, în insemnă. Forțele aeriene și arma nucleară nu pot prin ele însele să hotărască rezultatul unei lupte armate. Pe lângă armele atomice și cu hidrogen în ciuda uriașelor lor forțe distructive, în operațiunile militare vor fi atrase în mod inevitabil numeroase armate și o uriașă cantitate de armamente clasice.

3. — **INTREBARE:** După părerea dv. poate fi dus care un război măi sau orice alt război fără folosirea armei nucleare?

RĂSPUNS: Uniunea Sovietică se pronunță cu hotărâre împotriva războaielor mari și mici. Orice război este distrugător, iar prin folosirea armei nucleare el este extrem de periculos nu numai

pentru țările beligerante, ci și pentru cele nebeligerante.

Din păcate în Statele Unite ale Americii și în țările aliate lor din cadrul N.A.T.O. mai există încă forțe care în loc să se preocupe de munca creatoare spre binele popoarelor se preocupă de problemele ducerii războaielor.

4. — **INTREBARE:** De ce Uniunea Sovietică construiește așa de multe submarine? Programul guvernului de construcții navale înseamnă oare că U.R.S.S. a hotărât să dețină o mare putere maritimă, după cum este o mare putere continentală și aeriană?

RĂSPUNS: U.R.S.S. construiește numai ceea ce are nevoie pentru apărarea țării și nimic de prisos. După cum se știe, teritoriul Uniunii Sovietice este scindat de 12 mări și de 2 oceane. Frontierele ei maritime reprezintă aproape două treimi din lungimea totală a frontierelor sale de stat. De aceea este pe deplin firesc faptul că Uniunea Sovietică, o mare putere maritimă, trebuie să acorde atenția cuvenită flotei sale maritime militare, care asigură securitatea frontierelor noastre maritime.

5. — **INTREBARE:** Oare demobilizarea a 1.800.000 de oameni a naștuta de U.R.S.S. nu oglindește tendința de a duce un război modern? Cu alte cuvinte, oare forța armelor nucleare împreună cu avioanele și proiectilele teleghidrate nu a diminuat însemnătatea armelor mari de masă și a flotei maritime militare de suprafață. După părerea americanilor, demobilizarea dv. nu afectează genul cel mai important și probabil cel mai hotărâtor al forțelor armate — forțele aeriene nucleare. Această interpretare este oare justă?

RĂSPUNS: Referirea dv. la punctul de vedere al americanilor este de neînțeles. Dacă este vorba de poporul american, sint profund convins că poporul muncitor din America salută cu căldură inițiativa și acțiunile practice ale guvernului sovietic. Dacă referindu-vă la americani, subînțeleg pe cei care au o atitudine dușmănoasă față de U.R.S.S., modul în care ei interpretează orice măsură a Uniunii Sovietice a fost întotdeauna negativ și extrem de neobiectiv.

Adoptind hotărârea de a reduce forțele sale armate cu 1.840.000 de oameni, guvernul sovietic a pornit nu de la caracterul prezumtiv al ducerii unui război modern și nu de la tendințele de care ați amintit. În această privință nu am pornit în primul rând de considerentele întăririi păcii în lumea întreagă și ale

micșorării încordării în relațiile dintre state, precum și de a interesele dezvoltării economiei nașnice a Uniunii Sovietice și ale ridicării bunăstării popoarelor U.R.S.S.

6. — **INTREBARE:** Statele Unite au declarat că ele sint gata să permită efectuarea unei inspecții aeriene și terestre reciproce în vederea controlului asupra dezarmării. Dacă Uniunea Sovietică demobilizează un mare număr de oameni, de ce nu îngăduie efectuarea unei asemenea inspecții?

RĂSPUNS: Sistemul de control propus de S.U.A. care prevede luarea de fotografii din avion, se reduce în esență la desfășurarea unei activități de recunoaștere, ceea ce va duce în mod inevitabil la suspiciuni reciproce și la o și mai mare neîncredere între U.R.S.S. și S.U.A.

Or, propunerile sovietice prevăd crearea unui sistem de control internațional care va asigura în mod efectiv supravegherea traducerii în viață a dezarmării. Uniunea Sovietică poartă de la premiza că asupra reducerii forțelor armate și a armamentelor statorilor, precum și asupra interzicerii armelor atomice și cu hidrogen trebuie stabilit un strict control internațional. Totodată Uniunea Sovietică este pentru un control care să dea în fapt organului de control posibilitatea să controleze cu adevărat felul în care statele își îndeplinesc obligațiile în domeniul dezarmării. În acest scop, organului de control i se acordă drepturi și împuterniciri largi mergând pînă la inspectarea unităților militare, a depozitelor de muniții și echipament militar, a bazelor terestre, maritime și militare aeriene, precum și a uzinelor militare.

Propunerile U.R.S.S. prevăd de asemenea organizarea unor posturi de control la toate marile aeroporturi, noduri de cale ferată, în porturi și pe principalele șosele în scopul de a preveni concentrarea primejdioasă, de trupe și tehnică de luptă și astfel a preveni posibilitatea unui atac prin surprindere din partea agresorului. Ir. ceea ce mă privește consider că nu este necesar să dovedesc mai pe larg deosebirea dintre scopurile pe care și le pune controlul terestru efectiv și pe de altă parte recunoașterea aeriene și luarea de fotografii din avion propuse de S.U.A.

Cu respect,
G. JUKOV
Mareșal al Uniunii Sovietice
4 august 1956.
Moscou.

Seminarul internațional al studenților economiști

La 8 august s-a deschis la Sofia seminarul internațional al studenților economiști, la care participă studenți și oameni de știință-economiști din multe țări europene. În cadrul seminarului se vor discuta problemele planificării economice naționale în domeniul industriei, agriculturii și comerțului, legăturile economiei naționale cu problemele colaborării economice internaționale, metodele studiului științific economic într-o serie de țări și alte probleme.

Tinerii din țările de democrație populară care vor lucra pe pământurile deștelente vizitează Moscova

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Tinerii din Bulgaria, România și Cehoslovacia care se duc să strângă recolta în regiunile pământurilor deștelente ale Siberiei și Kazahstanului au petrecut câteva zile la Moscova. Ei au vizitat monumentele orașului, Expoziția Agricolă Internațională, au asistat la inaugurarea noului stadion și la deschiderea Spartachiadei popoarelor din U.R.S.S.

La 6 august, tinerii moscovizi au salut pe prietenii lor din străinătate care au de făcut o lungă călătorie. Tinerii și tinerete din Bulgaria vor ajuta la strângerea recoltei într-un sohoz din regiunea Omsk și într-un sohoz din regiunea Kustanai. Tinerii din România se îndreaptă către sohozul „Simferopolski” din Kazahstan, iar în sohozul vecin „Jdanov” vor lucra tinerii și tinerete din Cehoslovacia.

O statistică grăitoare...

După cum relatează ziarul „New York Times”, statisticile crimelor săvârșite în marea metropolă americană în primele șase luni ale anului curent arată o creștere de 4,3 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut.

Ziarul notează că faptul „cel mai tulburător” creștere alarmantă a delinvenței minorilor. Arrestările de tineri și tineret sub 16 ani au crescut cu 41,3 la sută, iar de la 16-20 de ani cu 17,9 la sută.

Alți trei ciprioți condamnați la moarte

Correspondenții din Nicosia (Insula Cipru) al agenției Reuter anunță că la 7 august, D. Harding, guvernatorul Ciprului, a confirmat sentințele de condamnare la moarte a trei ciprioți. Doi dintre ei sint acuzați de a fi „participat în luna decembrie 1955 la o ambuscadă în care a fost ucis un soldat englez”. Potrivit relatărilor agenției, se așteaptă ca sentințele să fie executate peste 48 ore.

Comunicatul asupra celei de a VII-a sesiuni a comisiei sovieto-române pentru colaborarea științifică și tehnică

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite Comunicatul asupra celei de a VII-a sesiuni a comisiei sovieto-române pentru colaborarea științifică și tehnică:

Recent a avut loc la Moscova cea de-a VII-a sesiune a comisiei sovieto-române pentru colaborarea științifică și tehnică. La sesiune au fost discutate probleme ale colaborării științifice și tehnice între Uniunea Sovietică și Republica Populară Română.

Potrivit hotărârii adoptate de comisie, organizațiile sovietice corespunzătoare vor primi specialiști români și îi vor informa asupra realizărilor științifice și tehnice, precum și asupra experienței în producție în domeniul industriei carbonifere, petrolifere, metalurgice, chimice, constructoare de mașini, forestieră și în alte sectoare industriale și vor trimite specialiști în România pentru a da consultații organizațiilor române în probleme privind extracția șteiului, lucrări miniere și în agricultură.

Uniunea Sovietică va transmite Republicii Populare Romine prețurile de utilizare și instrucțiunile referitoare la exploatarea lunărilor de tip obiectiv care funcționează cu o presiune sporită de gaze și cu turbosulfante cu aer umiditate constantă, documentație tehnică privind pompele centrifuge pentru mare adâncime care se utilizează în industria petrolului, documentație pentru folosirea izotopilor radioactivi în sondele petrolifere, precum și alte documentații tehnice.

Naționalizarea Canalului de Suez e un drept al poporului egiptean

Sedinta extraordinară a guvernului egiptean

CAIRO 7 (Agerpres). — TASS transmite: Se anunță că la 6 august a avut loc sub președinția lui Gamal Abdel Nasser o sedință extraordinară a guvernului egiptean, în cadrul căreia a fost discutată situația creată după naționalizarea Canalului de Suez.

În cercurile egiptene cu autoritate s-a declarat că guvernul a analizat în această ordine de idei ultimele evenimente și contactele diplomatice care au avut loc, precum și răspunsul la invitația primită de Egipt de a participa la conferința cu privire la problema naționalizării Canalului de Suez, convocată pentru 16 august la Londra.

Intensificarea pregătirilor militare occidentale în Mediterana

LONDRA 7 (Agerpres). — Agențiile de presă și ziarele occidentale anunță intensificarea pregătirilor militare occidentale în Mediterana.

Ziarele aparute la Londra anunță că vasele port-avion Thecus și Bulwark au părăsit portul Portsmouth plecând în Mediterana. Pe bordul vasului port-avion Thecus se află o brigadă specială aeroporată. Agenția Reuter referindu-se la declarația Ministerului de Război al Angliei afirmă că cele două vase port-avion au fost trimise „ca măsură de precauție pentru asigurarea poziției Angliei în partea de est a Mediteranei”. Majoritatea ziarelor califică această măsură drept mijloc de presiune asupra guvernului Egiptului în problema Canalului de Suez.

Se anunță totodată mișcări ale efectivelor militare — navale și aeriene — americane staționate în Mediterana. Ministerul Marinei al S.U.A. a declarat la 6 august că flota a 6-a va părăsi Neapole. Purtătorul de cuvânt al Ministerului Marinei al S.U.A. a recunoscut că flota a 6-a „este pregătită pentru orice acțiune de la paradă pînă la acțiuni cu caracter militar”. Se anunță astfel că flota a 6-a își concentrează efectivele și mai ales unitățile care se aflau pînă în prezent în porturile italiene și franceze. Flota a 6-a cuprinde două vase port-avion, trei crucișătoare, 24 distrugătoare, 2-3 submarine și alte vase auxiliare.

Organizațiile românești la rîndul lor vor primi și vor informa pe specialiștii sovietici asupra realizărilor în domeniul extracției șteiului, al producției prelabricatelor de beton armat, al construcției de drumuri, al cultivării porumbului pentru sămînță și vor transmite organizațiilor sovietice proiecte pentru fabricarea utilajului chimic și petrolifer, a mașinilor textile, descrieri ale tehnologiei fabricării unor preparate medicale, precum și materialul documentar privind plantarea de păduri și silvicultura în regiunile de stea.

În cadrul sesiunii au fost examinate de asemenea probleme privind organizarea unei colaborări directe între diferite instituții științifice din U.R.S.S. și România prin trimiterea reciprocă de lucrări științifice și organizarea unor conferințe comune în problemele coordonării lucrărilor de cercetări științifice.

În perioada sesiunii specialiștii români au făcut comunicări specialiștilor sovietici asupra problemelor tehnice noi și ale tehnologiei producției de acelicel, a producției celulozei din stuț și asupra mecanizării recoltării stuțului.

În cursul lucrărilor celei de a șaptea sesiuni a comisiei, membrii delegației romine au vizitat o serie de întreprinderi industriale și instituții de cercetări științifice din Uniunea Sovietică.

Sesiunea s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și deplină înțelegere reciprocă.

Știința Tineretului Sport Știința Tineretului

SPARTACHIADA

popoarelor U. R. S. S.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Programul din ziua de 7 august al Spartachiadei popoarelor U.R.S.S. a fost deosebit de atractiv. În afara competițiilor de baschet, natale, polo pe apă și tenis, au avut loc întreceri ale luptătorilor, ciclistilor, gimnasilor, canotorilor, călăreților, scrierilor, trăgătorilor, boxerilor, tenismanilor, halterofililor și fotbalistilor, astfel că dacă cineva ar fi dorit să urmărească toate întrecerile ar fi trebuit să străbată 15 raioane ale Moscovei.

Este interesant de aflat și cifra exactă a participanților. În Capitala U.R.S.S. au sosit pentru a lua parte la întrecerile Spartachiadei 9.224 sportivi reprezentind 40 de naționalități. Printre ei se află 156 de maeștri emerși ai sportului, 1532 maeștri ai sportului și peste 5000 sportivi de categoria I-a. La Spartachiada participă sportivi din 23 asociații sportive. Numărul mare al marilor sportivi, și cunoscut întrecerile de atletism la care iau parte 1522 de persoane.

La bazinul de înot de pe stadionul central a început marți concursul de sărituri de la trambulină. Titlul de campion este disputat de peste 200 de sportivi. După prima zi, cel mai bun rezultat în probele masculine este deținut de campionul mondial G. Udalov.

Cu mult interes sint urmărite întrecerile baschetbalistilor. Iată

citeva din rezultatele înregistrate în ziua a doua a turneului: **Femele:** R.S.S. Lituania — R.S.S. Ucraina 48-36; R.S.S. Moldova — R.S.S. Ucraina 68-49; R.S.F.S. Rusă — R.S.S. Tadjică 69-24; R.S.S. Turmenă — R.S.S. Bielorusă 50-48.

Bărbați: Moscova — R.S.S. Turmenă 133-23; R.S.S. Letonia — R.S.F.S. Rusă 89-55; R.S.S. Ucraina — R.S.S. Moldova 93-45.

La bazinul de înot de pe stadionul central și bazinul Clubului sportiv central al Ministerului Apărării al U.R.S.S. continuă turneul de polo pe apă. Citeva din rezultatele zilei a doua: R.S.S. Moldova — R.S.S. Azerbaidjan 6-2; R.S.S. Bielorusă — R.S.S. Turmenă 10-1. Moscova — R.S.S. Armeană 14-0.

La 7 august pe stadionul „Tinerii pionieri” au început întrecerile la gimnastică. Pe terenul imens pe care au fost instalate aparatele, iar în centrul covorului au loc exercițiile la sol. În prima zi s-au desfășurat numai întrecerile rezervate femeilor, cel mai bun rezultat fiind obținut de Maia Lahtikova (Bielorusia) cu 45,3 puncte. Pe echipe, în frunte se află reprezentativa R.S.S. Bielorusă cu 307,3 puncte.

Cu toate că cele mai bune gimnaste sovietice nu au intrat încă în concurs de pe acum a ieșit în evidență buna pregătire a participantelor la Spartachiadă.

Echipa de polo pe apă a Angliei a sosit la București

Marți seara a sosit în Capitală echipa selecționată de polo pe apă a Angliei. Pe aeroportul Băneasa delegația sportivă engleză a fost întâmpinată de reprezentanții C.C.F.S. și al comitetului central de natale.

După cum s-a anunțat echina Angliei va susține două jocuri la București în compania reprezentativei R.P.R. Primul meci va

avea loc astăzi cu începere de la ora 21 la strandul „Dante Gherman” (fost: Tineretului). Revanșa acestui joc se va desfășura la 10 august.

Din rîndul echipei engleze fac parte o serie de jucători de valoare în frunte cu J. S. Jones, G. Worsell, T. C. Miller, R. Turner și alții.

(Agerpres)

Dispărute fără urmă

Vă scriu despre situația celor două cărți ale mele: 1. „Parasutismul, școala curajului și a îndrăzneții” și 2. „Mica tehnologie a aeromodeliștilor”.

Acele două cărți le-am pregătit timp de 13 luni pe baza experienței și cunoștințelor acumulate și concentrind tot materialul apărut răzlel.

La 23 septembrie 1955 am depus lucrările la „Editura tehnică”, unde m-au îndrumat să mă duc tovarășii la „Editura Tineretului”, cu nr. de înregistrare 8891.

La 9 martie 1956, vînzind că nu primesc nimic un fel de răspuns, fie el chiar negativ am rugat pe un coleg al meu să se intereseze de situația cărților deoarece mergea în delegație la București.

De la „Editura tehnică” i-a spus că lucrările au fost preluate de „Editura Tineretului” care de la ocuparea de ele. La „Editura Tineretului” tovarășul meu a găsit cărțile înregistrate, însă manuscrisele lipseau. O colegă a tovarășului care semnase de primirea lor, s-a angajat în numele celui ce avea sarcina de a le consulta și face referat asupra cărților, să răspundă de ele și să-mi scrie în săptămîna următoare (12-18 martie a.c.). Răspunsul însă nu a venit. La 19 aprilie 1956, același tovarăș a mers din nou la „Editura Tineretului” să se intereseze. A vorbit cu tovarășii care promiseseră că-mi va răspunde.

I-a răspuns cu două săptămîni în urmă — cel puțin așa

știu — a adăugat dînsa. Și-a adus aminte apoi că a răspuns numai la a doua carte („Mica tehnologie a aeromodeliștilor”) care i se pare foarte bună, iar la prima trebuia să răspundă secția sportivă. Că răspunsul n-a sosit, asta e altceva.

La secția sportivă s-a spus: noi nu știm nimic de așa o lucrare (e vorba de prima carte, „Parasutismul, școala curajului și a îndrăzneții”), poate tovarășia Medrea ar putea ști ceva. Ultima tovarășă a declarat că a răspuns la carte deoarece a studiat-o și a comparat-o cu alta care apăruse tot cam atunci.

Realitatea este că nici pînă în prezent eu am primit nici un răspuns și nu știu nimic de cele două lucrări care au dispărut parcă în pămînt.

Față de toate precutele și arătate mai sus, eu știu ce să mă cred. Părerea mea este că în 10 luni se putea răspunde tofusii. Cu toate că o asemenea altitudine din partea unor tovarășii de la „Editura Tineretului” ocolindeste o lipsă de grijă față de preocupările tineretului nu voi obosi să muncesc și să mă depărt de în acest domeniu atât de important, al a vieții. Vreau să pregătesc cit mai multe cartea bine calificate pentru aviația sportivă, în care scop scrisesem de altfel și cele două cărți.

IAON BECHERETE
Instructor voluntar de zbor
Hunedoara

Informații

La 7 august a sosit în Capitală dl. A. A. Dudley, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Marii Britanii la București.

La sosit în Gara de Nord, dl. A. A. Dudley a fost întâmpinat de N. Zlatev, director ad-interim al Protocolului Ministerului Afacerilor Externe, și de membrii delegației Marii Britanii, în frunte cu E. G. Willan, însărcinat cu afaceri ad-interim.

La invitația Academiei R. P. R. și Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, luni a sosit în țară, prof. dr. Arthur Betz, șeful seminarului de arheologie și epigrafie de la Universitatea din Viena. În timpul sederii în țara noastră, prof. dr. Arthur Betz, va vizita mai multe șantiere arheologice.

Ministerul forțelor armate ale R.P.R. și Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea au oferit luni seara la restaurantul „Pescăruș” o recepție în cinstea Ansamblului de cîntece și dansuri populare al Armatei Populare Mongole.

La recepție au participat tovarășii: general maior Ion Gheorghie, locțiitor al ministrului Forțelor Armate, dr. I. Bogdan, vice-președinte al I.R.R.C.S., general maior Vasile Cutoiu, general maior Ion Ioniță, ofițeri superiori, reprezentanți ai Ministerului Culturii, oameni de cultură.

A luat parte Lhamin Concigsnidan, secretar al Ambasadei R.P. Mongole la Praga.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă prietenoasă.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Patria, Al. Sahia, Libertății (sală și grădină): Rosu și Negru (seria I-a); Magheru, V. Alecsandri, Elena Pavel (sală și grădină). Doina: Iartă-mă; I. C. Frimu (sală și grădină). Vasile Roaită (sală și grădină): Contele de Monte Cristo (seria II-a); Film-montaj Sibru (sală și grădină). București, Grădina Progressul, Înfrățirea, I Mai (sală și grădină): Rosu și negru (seria I-a); Lumina, 6 Mai: Contele de Monte Cristo (seria I-a); Central; Accidentul: Un deceniu de activitate, Grolele dragostei; Tineretului; Liliacul; Maxim Gorki: Ceurg apele turburi; Timpuri Noi: Teatrul Armatei în un deceniu de activitate, Grolele din Agglelek, Muntele Rila Cear-

das, Urseului cel Îlinos; Al Popo: O noapte pe Mont Blanc; Gh. Doja: Casa mult visată; Grigorie: Serenada străzii; 8 Martie: Tala, mama, buna și... eu; Cultural; Infidelele; Unirea (sală și grădină); La marginea orașului; C. David, 23 August, Amanții din Toledo; T. Vladimirovici: Bel Ami; Cănași: O sîrutare furată; Arta; Fanfan la Tulipe; Munca; Po mul pedagogice; Miorța; Dragoste pierdută; Miorița; Un pahar cu bere; Donca Simion; Zvezda; I. Pîrîile; Pumul de fier; Popular; N. Băcescu; Al. Bba și cei 40 de hoți; N. Grigorescu; Volga; Vagabondul (seria I-a); Coșbuc; Armata în munți; O. Bancu; Pănescu în control; La merc; A. Viteazu; Călușii.

Pe scurt din:

MOSCOVA. — La 7 august D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit pe dl. M. Sighemțiu, ministrul Afacerilor Externe al Japoniei cu care a avut o convorbire asupra problemelor privind asigurarea tratativelor sovieto-japoneze.

MOSCOVA. — La 7 august D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe dl. M. Dejean, ambasadorul Franței în U.R.S.S. cu care a avut o convorbire.

MOSCOVA. — La 7 august, D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe dl. W. Hayter, ambasadorul Marii Britanii în U.R.S.S. cu care a avut o convorbire.

ODESA. — La 5 august, în portul Odesa a sosit vaporul argentinian „Salla”, aducind pe bord 940 locuitori originari din regiunile de vest ale Ucrainei și Bielorusiei și din republicile ballice, care emigraseră în țările Americii Latine între anii 1920—1939.

Departamentul de Stat al S.U.A. împiedică pe ziarisții americani să viziteze R.P. Chineză

PEKIN 7 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Chineze a acordat vize de intrare în China unui grup de 18 cunoscuți ziarisți americani de la Agențiile de Informații Associated Press, United Press și International News Service, de la ziarele „New York Times”, „New York Herald Tribune”, „Christian Science Monitor”, revistele „Business Week”, „Nation”, precum și de la societatea de radio „National Broadcasting Company”.

El urmează să sosească în China la sfîrșitul lunii august.

LONDRA. — Correspondenții agenției Reuter transmit că la 7 august, reprezentanții Serviciului de Informații al S.U.A. la Hongkong a anunțat că Departamentul de Stat al S.U.A. nu va permite ziarisților americani să viziteze Republica Populară Chineză.

N. A. Bulganin l-a primit pe Charles E. Bohlen

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 august N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. l-a primit pe dl. Charles E. Bohlen, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al S.U.A. în U.R.S.S.

PRIETENUL NOSTRU din Regio Emilia

Am avut prilejul să cunosc multă străini care ne-au vizitat țara. E drept, unora nu le-au plăcut unele lucruri existente la noi și cu critice lipsurile și greșelile noastre, făcînd din fîșțiri noi armăsar, ci elefanți în toată puterea cuvîntului. Poi să spun însă că marea majoritate a acelor care au fost oaspeții noștri au devenit aștăzi prietenii noștri. Ii puteți găsi și în Argentina, ca și în Vietnam, în Norvegia, ca și în Indonezia, în Anglia, Franța, China, India, ca și în U.R.S.S., Finlanda, Egipt sau Tunisia.

Vreau să vă povestesc oragii cititorii în clevea rîndirii prietenului din acesti buni prieteni ai țării noastre. Nui cu cunosc personal, am numai o fotografie a lui.

„Ii cheamă Aves Zanichelli. Are 29 de ani și e frezor la uzinele „Reggiane” din Regio Emilia. Lucrează în uzină de mult de cînd era copil. Se poate spune că a bătut din la fund pahorul cu licoare a mardă a vieții de muncitor într-o țară capitalistă. E tînăr. Și ca or, care la vîrsta lui își face visuri de fericire. Nu și la-puut îndeplini. Are o namă bîtrînă și o soră pe care trebuie să le întrețină. Tatăl o murî într-un accident de muncă. Ier salariul a oit de mic...”

Un eveniment însemnat s-a

petrecut în viața acestui tînăr. Vara anului 1953. Poate că Aves nu o va uita nicodată. În București se pregătea Festivalul. Mii și mii de tineri de pe tot globul își strîngeau bagajele pentru a călători spre țara noastră. Aves dorea să vină și el. Cîșise mult despre tineretul din țara care construia socialismul și care e a lît de legată de Italia prin străvechea-i istorie, prin limbă și cultură. E interesant să citești, dar să vezi cu ochii tăi... Și într-o zi o surpriză. O surpriză pe care Aves nici n-a vrut să creadă că e adevărat tovarășii săi din uzină îl trimis la Festival, la București.

Capitala Romîniei l-a primit pe Aves, ca și pe ceilalți oaspeți, ospitalier, cu brațele deschise. Tînărul din Regio Emilia se plimba el era zădăra de mare pe străzi, vorbea cu oamenii, cu bîieți și fete de vîrsta lui, punîndu-le zeci de întrebări:

— Cit cîștig un frezor?

— E adevarat că muncitorii se adîhnesc vara în vile speciale pentru ei?

— O întrebare însă îi venea mereu pe buze, dar nu se hotărîa s-o pună. Întrebarea își avea izvoarul undeva, în inima lui, acolo unde se ascundeau micul său secret. Aves lu-beste literatură. A încercat să scrie și el. A așternut pe hîr-

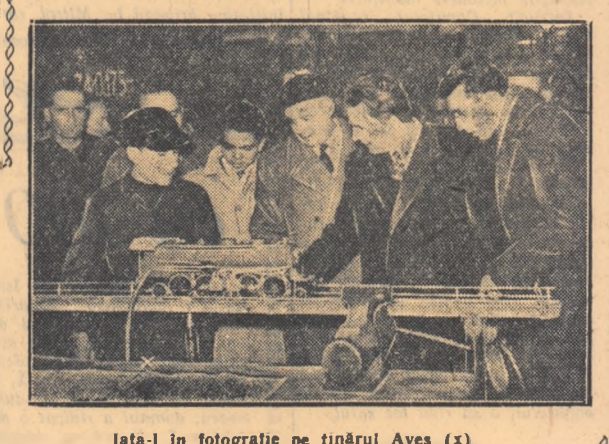
te cle o schiță, cle o reportaj. Dar, cui să le arate? Cine stă de vorbă cu el, un simplu muncitor care are așa gînduri „năstrucnice” — ad scrie? Prietenilor lui le-a mai citit cele ceva din cele ce scriese. Iși spusese pe ici, pe colo părerea, dar nici el nu se pricepeau...

În Romînia cum o fi? Un tînăr muncitor, dacă scrie o lucrare literară, este ajutat?

Aceasta era întrebarea pe care nu se hotărîa s-o pună nîmîndu. Dar — după cum o vorbă: „Încercarea moarte n-a vrut să creadă că e adevărat tovarășii săi din uzină îl trimis la Festival, la București.

— Sigur că e ajutat, — i-a răspuns acesta. La noi sint chiar cenaculuri ale tinerilor de toate profesiile. Dacă vrei pot să-ți recomand unul din cenaculuri.

Și Aves își notă în carnetul său numele cenacului „Th Neculuză”, atît de complicat și greu de pronunțat pentru el. A doua zi, împreună cu trei prieteni din Milano intră pe ușa cenacului. Erau acolo cîțiva tineri. Discuția s-a legat repede. Aves a fost învitat la o sedință a cenacului. A venit. Asculta atent cum se citeau poezie, schițe, narative, participanților, cum discuteau, cum erau îndrumați autorii.

Iată-l în fotografie pe tînărul Aves (x)

— La noi nu vezi așa ceva — spune cu tristețe Aves.

— Știi ce, — sări un tînăr membru al cenacului, — trimite-ne nouă lucrările tale. O să-ți scriem, te ajutam.

Cuvințele acestea nu le-a uitat Aves nicî cînd s-a întors în Regio Emilia. Curînd, de acolo au început să plece plicuri groase spre cenacul „Neculuză”. Iar în crășelul italian veneau regulat scrisori din București.

A trecut un an. Cenacul e învitat un concurs pe tema „O zi în fabrica ta”.

— Ce ar fi să-l invităm și pe Aves să participe?

Și l-au învitat. Aves a trimis o povestire despre o zi de luptă, despre o zi de grevă în uzina lui. Un episod din viața lui. Juriul l-a acordat premiului întâi. E greu de descris bucuria care l-a cuprins pe tînărul italian la aflarea acestui veștii. Și ci ete bine i-au prins băniți primii ca premiu — prima răsplătă a muncii sale literare! El l-a dat sorii sale care tocmai se pregătea să se măritie.

La toamnă un singur pahar s-a închinat Romîniei și prietenilor din București.

Membrul cenacului „Neculuză” îl trimite regulat lui Aves ziare și reviste românești. Cu ajutorul lor a învățat puțin limba noastră. Iată ce scrie el în romînește într-una din scrisori: Acum am primit „Știința Tineretului”, „Știința Tineretului”, „Flacăra”, „Contemporanul” și „Gazeta literară”. Aceste ziare și reviste eu le popularizez printre tinerii noștri.

Intr-una din ultimele scrisori Aves ne anunță că a înțînțat un cer literar „Italia-Romînia”, la care participă nu numai tinerii muncitori, dar și elevii, studenții — prietenii ai țării noastre.

„Așa a început și s-a dezvoltat o prietenie. O prietenie mare, curată, ce nu concaste hotare, nu cunoaște apărături.

Și noi, grația Aves, stîntem bucuroși că te numeri printre prietenii noștri, cei mai buni. Știm cu cite jertfe aperi această prietenie. Știm că ai fost